Girona FC: ja és hora de cantar victòria

El Girona reprèn la competició amb l'obligació de guanyar 50 dies després de l'última alegri

Christian Stuani, just després de batre Jan Oblak, porter de l´Atlètic de Madrid.

Per consolidar-se a Primera i jugar bé a futbol, l'ideal de club que té en ment Ferran Soriano, un dels nous propietaris del Girona, és imprescindible no passar-se 50 dies sense guanyar un partit. Això serveix, precisament, per al contrari: estar-se tant de temps esquivant les victòries és jugar amb foc. No convé a Montilivi abonar-se a aquesta rutinai, de moment, tot i que s'ha intentat revertir, la situació va per aquest camí. Machín, Cárcel o qualsevol jugador que parli respecte a això recordarà que per mala sort o pel que sigui s'han sumat menys punts dels merescuts; la realitat, però, diu que el Girona fa 50 dies que no guanya, que té 6 punts de 21 possibles i que avui mateix podria caure en descens.

Per tant, no val a badar. Ja és l'hora de celebrar, de cantar victòria. Es disfruti més o menys, el joc sigui molt o poc vistós. Toca guanyar, per trencar així una ratxa poc il·lusionanti per tornar a la competició un cop passada l'aturada d'octubre amb una alegria que aportaria moral al vestidor. Ara bé, això és la Primera Divisió i cap rival ho posa gens fàcil. Molt menys un equip com el Vila-real, que tot just l'última jornada estrenava entrenador (Javi Calleja) i que compta amb una plantilla compensada i competitiva. Un altre dels molts «transatlàntics», com li agrada dir a Machín, que s'han de creuar en el camí dels blanc-i-vermells.

Bones i no tan bones notícies ha hagut d'encaixar aquesta setmana el tècnic. La part negativa és per a Marc Muniesa [http://www.diaridegirona.cat/tags/marc-muniesa.html]. S'esperava que el central, lesionat des del 20 de setembre al bíceps femoral de la cama dreta, es reincorporés als entrenaments i tingués opcions d'estar disponible però no ha estat així. Ni un sol dia s'ha exercitat amb el grup, per la qual cosa està descartat al cent per cent. No és l'única baixa en defensa: tampoc hi arriba Pedro Alcalá, operat a principis d'octubre i amb encara un mes de recuperació per endavant. Per tant, Machín es queda amb només tres centrals purs per rebre el Vila-real. Tots tres seran titulars: Ramalho, Bernardo i Juanpe.

Ara bé, també hi ha bones noves. La resta de la plantilla està disponible i aquells jugadors que una setmana enrere arrossegaven molèsties o encaraven la recta final de les seves respectives recuperacions ja han fet net. Això vol dir que Eloi Amagat, David Timor i Àlex Granell [http://www.diaridegirona.cat/tags/alex-granell.html] podran jugar si és necessari. També Johan Mojica i Borja García, tots dos descartats per precaució uns dies enrere en l'amistós contra el Montpeller a Riudarenes (3-2).

Veient que falten efectius en defensa,Timor entrarà a la convocatòria. Al valencià encara li falta ritme de competició perquè va patir una lesió en un dit del peu a principis d'agost i tot just ara ha rebut l'alta, pel que no ha jugat ni un sol partit. La seva polivalència (és migcampista però pot actuar com a central esquerrà) el converteix en una peça molt valuosa i necessària a tenor de les circumstàncies.

Jugant a casa i després d'oferir bones prestacions a Vigo (tot i badar en defensa més d'un cop), avui s'apostarà segurament pel mateix dibuix, fent jugar a un sol punta. Stuani [http://www.diaridegirona.cat/tags/christian-stuani.html] serà l'escollit, encara que l'uruguaià ve de tot un periple amb la seva selecció. Portu i Borja el secundaran i el mig del camp el reforçaran Pere Pons i Aleix Garcia. El també internacional Pablo Maffeo ocuparà el carril dret i l'esquerra se la rifaran Aday Benítez i Johan Mojica. Poc hi haurà per triar els centrals i a la porteria, una setmana més, jugarà Iraizoz.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/10/15/ja-hora-cantar-victoria/873053.html?utm_source=rss